

Hallo,

Daar ben ik weer. U moet niet denken inspreken is mijn hobby.
Ik woon meer dan 20 jaar in Rotterdam. Van nature ben ik niet heel activistisch. Nooit voelde ik behoefte om in te spreken.

Vertrouwen komt te voet en gaat te paard. Dat laatste gebeurde in januari 2023. Daarom vroeg ik toen voor het eerst om spreektijd.
In mijn spreekbeurt toen hield ik een pleidooi voor het ontwikkelen van een visie. Dat werd opgepikt. Pas op de plaats. Eerst een visie en dan de rest.

De visie is er gekomen. De visie beschrijft waarom volkstuinen belangrijk zijn, maar geeft ook aan op welke punten Gemeente Rotterdam graag verandering ziet. Gemeente Rotterdam ziet graag dat de volkstuinen van spoor 1 inclusiever en biodiverser worden.

Dan denk je dat is mooi. Dat gaat resulteren in een huurovereenkomst met een heel andere set bijlagen.

Helaas. Recent ontvingen we ongeveer dezelfde set. Vervolgens was 't zoek de verschillen. En ja, er zijn verschillen en er zijn zeker ook verschillen waar ik, waar veel volkstuinders blij mee zijn.

Het vertrouwen dat in januari 2023 te paard ging is nu, ruim een jaar later, bij mij én veel andere tuinders nog niet terug. Ik zie het glas half leeg, terwijl ik het graag half vol wil zien.

In aanloop naar dit moment dacht ik: dit gaat over grip. Of over het gebrek aan grip.
Lees de publicatie Grip van de Wetenschappelijke Raad voor Regeringsbeleid (WRR).
Zij definiëren grip als de mate waarin mensen door eigen handelen gewenste uitkomsten kunnen bereiken of ongewenste uitkomsten kunnen voorkomen.

Afgelopen jaar hebben de insprekers van vandaag en anderen meegedaan aan overlegtafels. Om gewenste uitkomsten te bereiken en ongewenste uitkomsten te voorkomen.

Helaas heb ik het gevoel dat wij volkstuinders nog steeds onvoldoende grip hebben op ons dossier.

En dat zit 'm in twee of misschien wel meer dingen:

1. Dingen die eerder met een woningbouwopgave of stikstofproblematiek te maken hebben worden als pijnlijke splinters in ons volkstuindossier gestoken.
2. Het idee is de huur moet omhoog. Er wordt geschermd met kostendekkende huur. Maar de onderbouwing ontbreekt. Krijgen wij niet te zien. Ik weet niet wat wij moeten doen om daar wél inzage in te krijgen. Een WOO verzoek indienen? Naar de ombudsvrouw gaan?
3. Er is een overlegtafel onderhoud. Maar aan deze overlegtafel is nog weinig met ons van gedachten gewisseld hoe onderhoudskosten kunnen worden gereduceerd of hoe het onderhoud anders kan worden vormgegeven met oog op lagere kosten, beter voor inclusiviteit en/of biodiversiteit.
4. Timing. De gemeente levert. Maar altijd later dan beloofd. En vaak vlak voor de eerstvolgende vakantie. Om een voorbeeld te geven. In uw stukken staat: In mei starten we met pilots. Het eerste overleg hierover was eergisteren. De presentatie was inhoudelijk goed. De laatste pagina over het proces stuitend: wij mogen/moeten nu aan de slag, in dialoog met de achterban, alsof de zomervakantie niet nadert.
5. In januari is er gezegd: er komt een beleidsafdeling. Vooralsnog heeft de beleidsafdeling voor ons nog geen gezicht, terwijl de projectmanagers aangeven dat zij per september stoppen. Hierdoor maken wij ons zorgen over overdracht van project aan lijn.

Kortom, geef mij grip, geef ons grip. Dan komen wij niet nog 1x inspreken.

Matthijs Tegeler